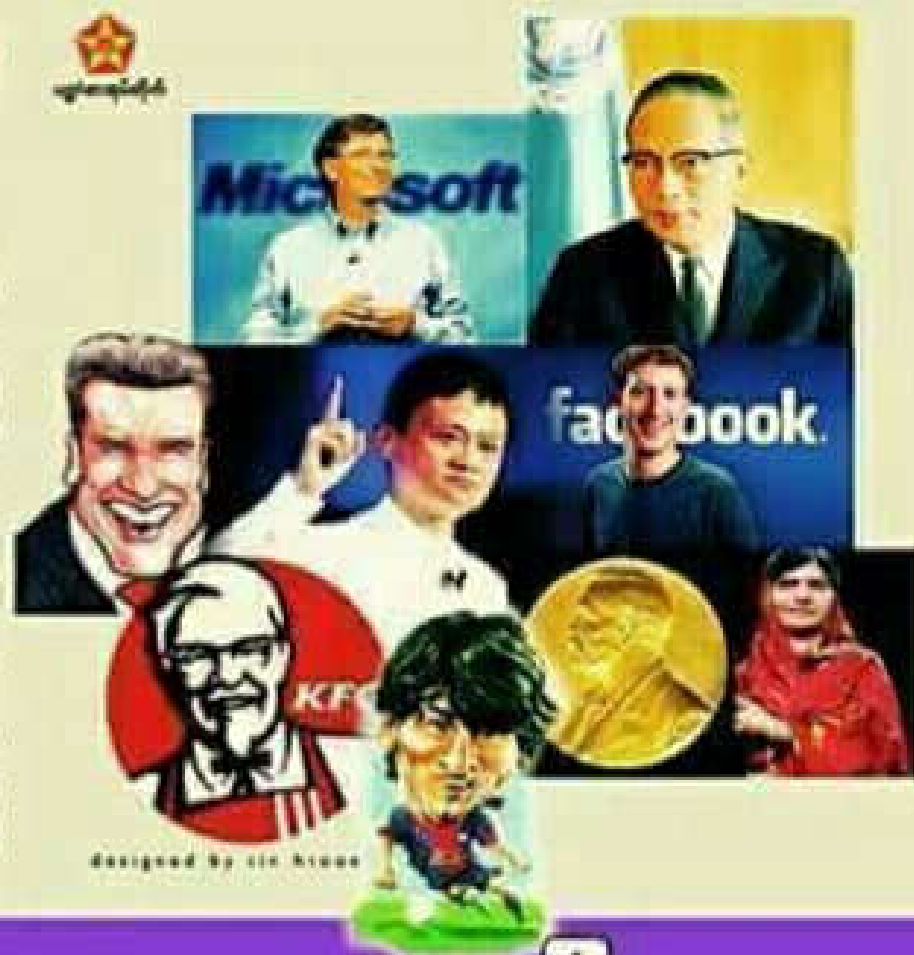

ပုဂ္ဂို
ဘဏ္ဍာရေး ကဏ္ဍကော်တာလ်
မန်းလော်သိန်းလေ

သုတေသန အကြောင်း ကဏ္ဍကော်တာလ် • မန်းလော်သိန်းလေ

designed by cin koon

ပုဂ္ဂို
ဘဏ္ဍာရေး ကဏ္ဍကော်တာလ်
မန်းလော်သိန်းလေ

မာတိကာ

စာရေးသူ၏ အမှာစာ

၁။	ကာရိုလီတာကက်စ်	၉
၂။	မစ်ချဲ	၁၂
၃။	မတ်ခ်ဇာကားဘတ်	၁၅
၄။	ဂျက်မား	၁၈
၅။	ဆိုချိုယိုဟွန်းဒါး	၂၅
၆။	လီကာရှင်း	၂၉
၇။	နစ်ဘိုင်းယစ်ချစ်	၃၄
၈။	ဘရစ်လီ	၄၀
၉။	စီရော်နယ်ဒို	၄၅
၁၀။	အော်ဒီမာဖီ	၄၉
၁၁။	ဘီလ်ဂိတ်	၅၄
၁၂။	ဆီဗက်စတာ စတာလုံး	၅၈

၁၃။	အာနိဒ်	၆၃
၁၄။	ဗစ်တာဖရင်ကဲလ်	၆၉
၁၅။	မာသာထရေဇား	၇၃
၁၆။	အော်ပရာဝင်းဖရီး	၇၈
၁၇။	မဟတ္တမနန္ဒီ	၈၃
၁၈။	စတီးဗ်ဂျော့	၈၇
၁၉။	သောမတ်စ်အယ်ဒီဆင်	၉၂
၂၀။	မာလာလာ	၉၇
၂၁။	အောဘရာဟမ်လင်ကွန်း	၁၀၃
၂၂။	လိုင်ယွန်နယ်မက်ဆီ	၁၀၇
၂၃။	မန်နီပါကွီယားနိုး	၁၁၃
၂၄။	မိုက်ကယ်ဖဲလ်စ်	၁၁၆
၂၅။	နဲလ်ဆင်မန်ဒဲလား	၁၂၀
၂၆။	ကာနယ်ဆင်းဒါး	၁၂၅
၂၇။	ရှောင်ကွန်နရီ	၁၂၈
၂၈။	မတ်ခ်ပိုးလော့	၁၃၂
၂၉။	ဦးသန့်	၁၃၈
၃၀။	ဂျက်စီကော့စ်	၁၄၃

“ကာရိုလီတကက်စ်”

ညာလက်ပြတ်၍
ဘယ်လက်နှင့် အိုလံပစ်မှာ
သေနတ်ပစ် ရွှေတံဆိပ်ဆု
(၂)ကြိမ် ရယူခဲ့သူ

အိုလံပစ် ပစ္စတိုသေနတ်ပစ်ပြိုင်ပွဲမှာ ရွှေတံဆိပ် (၂) ကြိမ် ဆက်တိုက် ရခဲ့တဲ့ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံသား Karoly Takacs (ကာရိုလီတကက်စ်) အကြောင်း ကြားဖူးသူ နည်းမှာပါ။ ဟန်ဂေရီတနိုင်ငံလုံးက သူရဲကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံရသူပါ။

သေနတ်ပစ်ပြိုင်ပွဲမှာ ရွှေတံဆိပ်ဆုရတာများ ဘာထူးဆန်းလို့လဲလို့ မေးချင်ကြမှာပါ။ သူ့အကြောင်းကို ဘာကြောင့် အရေးတယူလုပ်ပြီး ရေးရတယ် ဆိုတာ သိရအောင် ဆက်ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။

ကာရိုလီကို ၁၉၁၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၁) ရက်နေ့က ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ ဘူဒါပတ်စ်မြို့လေးမှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်မှာ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံရဲ့ စစ်တပ်မှာ တပ်ကြပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ကာရိုလီဟာ ဥရောပပြိုင်ပွဲတွေရဲ့ ပစ္စတိုသေနတ်ပစ် ချန်ပီယံတယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်မှာ ကျင်းပမဲ့ တိုကျို အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲမှာ သေနတ်ပစ်ချန်ပီယံဖြစ်ပြီး ရွှေတံဆိပ်ဆုရယူဖို့ မျှော် မှန်းထားတယ်။ သေချာသလောက်လဲ ရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးနဲ့ ကြုံလိုက်ရတယ်။ အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲ မကျင်းပခင် လအနည်းငယ် အလိုလေးမှာပဲ သူ စစ်သင်တန်း လေ့ကျင့်နေတုန်း လက်ပစ်ဗုံးကို ပစ်မလို့ ရွယ်နေစဉ်မှာပဲ ဗုံးဟာ သူ့လက်ထဲမှာ ရုတ်တရက် ပေါက်ကွဲသွားတယ်။

သူ သေနတ်ပစ်နေကျ ညာဖက်လက်ဟာ လက်ကောက်ဝတ်ကနေ ပြတ်ထွက်
သွားတယ်။

သူဟာ ဆေးရုံမှာ တစ်လလောက် ဆေးကုရတယ်။ သူ့လက်ပြတ်သွား
တာရယ် အိုလံပစ် ရွှေတံဆိပ် အိပ်မက်ပျက်ပြယ်သွားတာကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ
သတ်သေချင်လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်ကျသွားတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုး
ကြုံတွေ့ရင် လူအတော်များများဟာ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ဘဝကို လက်မြှောက်အရုံး
ပေးသွားကြမှာပါ။

ဒါပေမဲ့ ကာရိုလီဟာ အဲဒီလူတွေထဲမှာ မပါပါဘူး။ သူဟာ ဘဝကို
အရုံးမပေးဘူး။ ဖြစ်လာတဲ့ အခြေအနေကို အပြစ်ပုံချမနေတော့ဘူး။ သူ စိတ်
ဓာတ်ကျနေတာကို တော်လောက်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သူ ဘာလုပ်တယ်
ထင်သလဲ။ သူ့ရဲ့ ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ သေနတ်ပစ် စလေ့ကျင့်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ
အားပေးတယ်။ ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲတဲ့။

သူ ဘယ်မှာလေ့ကျင့်သလဲ။ လူသူမနီးတဲ့ တောအုပ်တစ်ခုမှာ
တစ်ယောက်ထဲ သွားလေ့ကျင့်တယ်။ ဘာကြောင့် တောအုပ်ထဲမှာ လေ့ကျင့်တာလဲ။
လူတွေနဲ့နီးတဲ့နေရာမှာ လေ့ကျင့်ရင် သူ့ကို လူတွေ လှောင်ပြောင်ကြမယ်။ သူ့ကို
မဖြစ်နိုင်တာလုပ်တယ်လို့ ပြောကြမယ်။ အဲဒီစကားတွေကြားပြီး စိတ်ဓာတ်ကျမှာ
မိုလို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ လေ့ကျင့်သလဲဆိုတော့ လပေါင်းများစွာကြာခဲ့တယ်။

၁၉၃၉ ခုနှစ် နွေဦးပေါက်ကာလမှာ ဟန်ဂေရီတစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ သေနတ်ပစ်
ချန်ပီယံရွေးတဲ့ ပြိုင်ပွဲကို ကာရိုလီတစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့တယ်။ သိနေကြတဲ့
ပြိုင်ပွဲဝင် သေနတ်သမားတွေက သူ့ကိုသနားပြီး အားပေးစကား ပြောကြတယ်။
ဒီပြိုင်ပွဲကို သူအားပေးဖို့ ရောက်လာတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူကြောင်း ပိုင်းပြောကြ

